

OBWIESZCZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I GOSPODARKI ŻYWNOŚCIOWEJ

z dnia 26 kwietnia 1999 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o rybactwie śródlądowym.

1. Na podstawie art. 149 ustawy z dnia 24 lipca 1998 r. o zmianie niektórych ustaw określających kompetencje organów administracji publicznej - w związku z reformą ustrojową państwa (Dz.U. Nr 106, poz. 668) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rybactwie śródlądowym (Dz.U. Nr 21, poz. 91), z uwzględnieniem zmian wprowadzonych:

- 1) ustawą z dnia 16 czerwca 1988 r. o zmianie niektórych ustaw regulujących zasady funkcjonowania terenowych organów władzy i administracji państwowej (Dz.U. Nr 19, poz. 132),
- 2) ustawą z dnia 30 maja 1989 r. o zmianie upoważnień do wydawania aktów wykonawczych (Dz.U. Nr 35, poz. 192),
- 3) ustawą z dnia 17 maja 1990 r. o podziale zadań i kompetencji określonych w ustawach szczególnych pomiędzy organy gminy a organy administracji rządowej oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz.U. Nr 34, poz. 198),
- 4) ustawą z dnia 8 sierpnia 1996 r. o zmianie niektórych ustaw normujących funkcjonowanie gospodarki i administracji publicznej (Dz.U. Nr 106, poz. 496),
- 5) ustawą z dnia 27 września 1996 r. o zmianie ustawy o rybactwie śródlądowym (Dz.U. Nr 128, poz. 602),
- 6) ustawą z dnia 6 czerwca 1997 r. - Przepisy wprowadzające Kodeks karny (Dz.U. Nr 88, poz. 554 i Nr 160, poz. 1083),
- 7) ustawą z dnia 24 lipca 1998 r. o zmianie niektórych ustaw określających kompetencje organów administracji publicznej - w związku z reformą ustrojową państwa (Dz.U. Nr 106, poz. 668 i Nr 162, poz. 1126)

i zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu.

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst nie obejmuje:

- 1) art. 28 ustawy z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rybactwie śródlądowym (Dz.U. Nr 21, poz. 91), który stanowi:

„Art. 28. Wydane na podstawie dotychczasowych przepisów karty wędkarskie zachowują ważność do dnia 31 grudnia 1987 r. Osoby posiadające te karty, przy ich wymianie w terminie określonym w zdaniu poprzednim na karty wymagane według przepisów tej

ustawy, są zwolnione z obowiązku składania egzaminu, o którym mowa w art. 7 ust. 4.”;

- 2) art. 19 ustawy z dnia 16 czerwca 1988 r. o zmianie niektórych ustaw regulujących zasady funkcjonowania terenowych organów władzy i administracji państwowej (Dz.U. Nr 19, poz. 132), który stanowi:

„Art. 19. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1989 r., z wyjątkiem art. 18, który wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.”;

- 3) art. 81 ustawy z dnia 30 maja 1989 r. o zmianie upoważnień do wydawania aktów wykonawczych (Dz.U. Nr 35, poz. 192), który stanowi:

„Art. 81. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1989 r.”;

- 4) art. 47 ustawy z dnia 17 maja 1990 r. o podziale zadań i kompetencji określonych w ustawach szczególnych pomiędzy organy gminy a organy administracji rządowej oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz.U. Nr 34, poz. 198), który stanowi:

„Art. 47. Ustawa wchodzi w życie z dniem 27 maja 1990 r.”;

- 5) art. 84 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o zmianie niektórych ustaw normujących funkcjonowanie gospodarki i administracji publicznej (Dz.U. Nr 106, poz. 496), który stanowi:

„Art. 84. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1997 r., z wyjątkiem art. 3, art. 7, art. 9, art. 10, art. 20, art. 24, art. 32, art. 34, art. 37, art. 45-47, art. 50, art. 66, art. 73 ust. 1, 2 i 4, art. 74, art. 76, art. 79, art. 80 i art. 82, które wchodzi w życie z dniem 1 października 1996 r., oraz art. 41, który wchodzi w życie z dniem wejścia w życie ustawy konstytucyjnej z dnia 21 czerwca 1996 r. o zmianie ustawy konstytucyjnej z dnia 17 października 1992 r. o wzajemnych stosunkach między władzą ustawodawczą i wykonawczą Rzeczypospolitej Polskiej oraz o samorządzie terytorialnym (Dz.U. Nr 106, poz. 488).”;

- 6) art. 2-4 ustawy z dnia 27 września 1996 r. o zmianie ustawy o rybactwie śródlądowym (Dz.U. Nr 128, poz. 602), które stanowią:

„Art. 2. Wydane na podstawie dotychczasowych przepisów karty wędkarskie lub karty łowiectwa podwodnego zachowują ważność do dnia 31 grudnia 1998 r. Osoby posiadające te karty, przy ich wymianie w terminie określonym w zdaniu poprzednim na karty wymagane według przepisów tej ustawy, są zwolnione z obowiązku składania egzaminu, o którym mowa w art. 7 ust. 5.

Art. 3. Minister Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej ogłosi w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej jednolity tekst ustawy z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rybactwie śródlądowym, z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu.

Art. 4. Ustawa wchodzi w życie po upływie 90 dni od dnia ogłoszenia.”;

- 7) art. 11 i 18 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Przepisy wprowadzające Kodeks karny (Dz.U. Nr 88, poz. 554 i Nr 160, poz. 1083), które stanowią:

„Art. 11. §1. Grzywny przewidziane w ustawach szczególnych wymierza się według zasad przewidzianych w Kodeksie karnym.

§2. Przepis § 1 nie dotyczy ustawy karnej skarbowej, a także wypadków, w których ustawa szczególna określa grzywnę kwotowo.”

„Art. 18. Ustawa wchodzi w życie z dnia 1 września 1998 r.”;

- 8) art. 150 ustawy z dnia 24 lipca 1998 r. o zmianie niektórych ustaw określających kompetencje organów administracji publicznej - w związku z reformą ustrojową państwa (Dz.U. Nr 106, poz. 668 i Nr 162, poz. 1126), który stanowi:

„Art. 150. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1999 r., z wyjątkiem art. 26, art. 128 pkt 2, art. 139 pkt 1 i 10, art. 145 ust. 2 i 4, art. 146 ust. 2 i 4 oraz art. 147 ust. 2 i 3, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, i art. 34 pkt 1, art. 36 pkt 23, art. 48 pkt 1 i 3, art. 84, art. 97 pkt 1-3, 5-10 i 12-36 oraz art. 139 pkt 9 lit. a), które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2000 r.”.

USTAWA
z dnia 18 kwietnia 1985 r.
o rybactwie śródlądowym

Opracowano na podstawie: tj. Dz.U. z 1999 r. Nr 66, poz. 750, z 2000 r. Nr 120, poz. 1268.

Art. 1.

1. Ustawa reguluje zasady i warunki ochrony, chowu, hodowli i połowu ryb w powierzchniowych wodach śródlądowych, zwanych dalej "wodami".
2. Za chów ryb uważa się działania zmierzające do utrzymywania i zwiększania produkcji ryb, a za hodowlę - chów połączony z dobozem i selekcją, w celu zachowania i poprawienia wartości użytkowej ryb.
3. Ryby i inne organizmy wodne żyjące w wodzie stanowią jej pożytki.
4. Przepisy ustawy nie naruszają postanowień umów międzynarodowych dotyczących gospodarki rybackiej w wodach granicznych.

Art. 2.

1. Przepisy ustawy stosuje się odpowiednio do warunków chowu, hodowli oraz połowu raków i minogów, z tym że rak błotny i rak szlachetny nie mogą być przedmiotem amatorskiego połowu.
2. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska, w drodze rozporządzenia, może określać warunki chowu, hodowli i połowu innych organizmów żyjących w wodzie, do których stosuje się odpowiednio przepisy ustawy.

Art. 3.

Na wprowadzanie do wód gatunków ryb, które w Polsce nie występują, jest wymagane zezwolenie ministra właściwego do spraw rolnictwa, wydane w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska i po zasięgnięciu opinii Państwowej Rady Ochrony Przyrody.

Art. 4.

Do chowu, hodowli i połowu ryb jest uprawniony posiadacz gruntów pod wodami stojącymi, a na wodach płynących - ten, kto otrzymał pozwolenie wodnoprawne na szczególne korzystanie z wód do celów rybackich, zwani dalej „uprawnionymi do rybactwa”.

Art. 5.

Osoba dokonująca połowu ryb na rzecz uprawnionego do rybactwa jest obowiązana posiadać i okazywać na żądanie dokument stwierdzający upoważnienie uprawnionego do połowu ryb.

Art. 6.

1. Uprawniony do rybactwa w obwodzie rybackim jest obowiązany prowadzić racjonalną gospodarkę rybacką.
2. Racjonalna gospodarka rybacka polega na wykorzystaniu produkcyjnych możliwości wód, zmierzając jednocześnie do poprawy jakości naturalnego środowiska i jego zasobów, zgodnie z operatem rybackim określającym zasady tej gospodarki.
3. Wojewoda w wyjątkowo uzasadnionych wypadkach, a zwłaszcza w razie zanieczyszczenia wód uniemożliwiającego chów lub hodowlę ryb albo masowego wystąpienia chorób ryb, może zwolnić od obowiązku, o którym mowa w ust. 1, lub uznać zbiornik wodny za nieprzydatny do prowadzenia racjonalnej gospodarki rybackiej na czas określony.
4. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w drodze rozporządzenia, określa wymagania, jakim powinien odpowiadać operat rybacki, oraz jednostki uprawnione do opiniowania tych operatów.

Art. 7.

1. Za amatorski połów ryb uważa się pozyskiwanie ich wędką lub kuszą.
2. Amatorski połów ryb może uprawiać osoba posiadająca dokument uprawniający do takiego połowu, zwany dalej "kartą wędkarską" lub "kartą łowiectwa podwodnego", a jeżeli połów ryb odbywa się w wodach uprawnionego do rybactwa - posiadająca ponadto jego zezwolenie.
3. Z obowiązku posiadania karty wędkarskiej są zwolnione osoby do lat 14, z tym że mogą one uprawiać amatorski połów ryb wyłącznie pod opieką osoby pełnoletniej posiadającej taką kartę.
4. Z obowiązku posiadania karty wędkarskiej lub karty łowiectwa podwodnego są zwolnieni cudzoziemcy czasowo przebywający w Polsce, posiadający zezwolenie, o którym mowa w ust. 2. Z obowiązku tego zwolnione są także osoby uprawiające amatorski połów ryb w wodach uprawnionej do rybactwa osoby fizycznej, jeżeli uzyskały od niej zezwolenie na połów w tych wodach.
5. Kartę wędkarską lub kartę łowiectwa podwodnego wydaje starosta, po złożeniu przez osobę zainteresowaną egzaminu ze znajomości ochrony i połowu ryb przed komisją powołaną przez społeczną organizację amatorskiego połowu ryb; z obowiązku składania egzaminu są zwolnione osoby posiadające średnie lub wyższe wykształcenie rybackie.
6. Osoba, wobec której orzeczono cofnięcie karty wędkarskiej lub karty łowiectwa podwodnego, może przystąpić do powtórnego egzaminu najwcześniej po upływie terminu, o którym mowa w art. 27 ust. 2 pkt 3.

7. Społeczna organizacja amatorskiego połowu ryb za przeprowadzenie egzaminu, o którym mowa w ust. 5, pobiera opłaty w wysokości przez siebie ustalonej.
8. Uprawniony do rybactwa za wydane zezwolenie na uprawianie amatorskiego połowu ryb może pobierać opłatę w wysokości przez siebie ustalonej.

Art. 8.

1. Zabrania się połowu ryb:

- 1) w wypadkach określonych przepisami o ochronie przyrody,
- 2) o wymiarach ochronnych,
- 3) w okresie ochronnym,
- 4) w odległości mniejszej niż 50 m od budowli i urządzeń hydrotechnicznych piętrzących wodę,
- 5) sieciami, wędkami lub kuszami innymi niż określone w przepisach wydanych na podstawie art. 21,
- 6) narzędziami elektrycznymi nie odpowiadającymi obowiązującym normom,
- 7) środkami trującymi i odurzającymi,
- 8) narzędziami kaleczącymi, z wyjątkiem sznurów hakowych, pęczków hakowych, haczyka wędki i harpuna kuszy,
- 9) materiałami wybuchowymi,
- 10) przez ich głośnienie,
- 11) więcej niż dwiema wędkami jednocześnie, a w wypadku ryb łososiowatych i lipieni - więcej niż jedną wędką,
- 12) wędką:
 - a) w odległości mniejszej niż 50 m od rozstawionych w wodzie narzędzi połowowych uprawnionych do rybactwa,
 - b) w odległości mniejszej niż 75 m od znaku oznaczającego dokonywanie podwodnego połowu ryb kuszą,
 - c) przez podnoszenie i opuszczanie przynęty w sposób ciągły, z wyjątkiem łowienia ryb pod lodem,
- 13) kuszą:
 - a) ryb łososiowatych,
 - b) na szlaku żeglownym,
 - c) od dnia 15 października do dnia 15 maja,
 - d) przy użyciu specjalnych aparatów do oddychania w wodzie,
 - e) w odległości mniejszej niż 75 m od innych osób oraz ustawionych w wodzie narzędzi połowowych.

2. Zabrania się pozyskiwania ikry ryb, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, oraz niszczenia ikry złożonej na tarliskach i krześliskach.

Art. 9.

1. Ryby złowione z naruszeniem przepisu art. 8 ust. 1 pkt 1-3, jeżeli są żywe, niezwłocznie wypuszcza się do tego samego łowiska, z zachowaniem niezbędnej staranności.

2. Jeżeli podczas jednego połowu masa ryb, wymienionych w art. 8 ust. 1 pkt 2, przekroczy 10% w razie użycia narzędzia ciągnionego, a 5% w razie użycia narzędzia stawnego - niezwłocznie wypuszcza się wszystkie ryby do tego samego łowiska, z zachowaniem niezbędnej staranności.

Art. 10.

1. Zabrania się przechowywania, przetwórstwa, przewożenia i wprowadzania do obrotu ikry i ryb złowionych z naruszeniem przepisów art. 8 i 9.
2. Osoba fizyczna lub prawna przetwarzająca lub wprowadzająca ryby do obrotu jest obowiązana posiadać dokument stwierdzający pochodzenie ryb.

Art. 11.

Zabrania się połowu ryb i raków przez wyciągnięcie ich z nor oraz naruszania nor.

Art. 12.

1. Wody płynące stanowiące własność Skarbu Państwa dzieli się na obwody rybackie.
2. Na prowadzenie rybactwa w obwodzie może być wydane pozwolenie wodnoprawne tylko jednej osobie fizycznej lub prawnej.

Art. 13.

1. Na wodach o warunkach biologicznych i hydrotechnicznych szczególnie przydatnych do prowadzenia chowu lub hodowli ryb mogą być ustanawiane obręby hodowlane, w ramach obwodu rybackiego lub poza nim.
2. Wstęp do obrębu hodowlanego wymaga uzgodnienia z uprawnionym do rybactwa.
3. W obrębie hodowlanym nie obowiązują uprawnionego do rybactwa zakazy, o których mowa w art. 8 ust. 1 pkt 2-7 i ust. 2, oraz nakaz określony w art. 20 ust. 2.
4. Obręb hodowlany nie może być ustanowiony w przyujściowych odcinkach cieków wpadających do morza.

Art. 14.

1. W ramach obwodu rybackiego, w wodach, w których znajdują się miejsca stałego tarła oraz rozwoju narybku gromadnego zimowania, bytowania i przepływu ryb, mogą być ustanawiane obręby ochronne.
2. W obrębach ochronnych zabrania się połowu oraz czynności szkodliwych dla ryb, a w szczególności naruszania urządzeń tarliskowych, dna zbiornika i roślinności wodnej, uprawiania sportów motorowodnych i urządzania kąpielisk.

Art. 15.

Wojewoda ustanawia lub znosi obwody rybackie, obręby hodowlane i obręby ochronne.

Art. 16.

Uprawniony do rybactwa jest obowiązany oznakować obręby hodowlane i ochronne.

Art. 17.

1. W szczególnie uzasadnionych wypadkach, a zwłaszcza do celów zarybieniowych, hodowli, ochrony zdrowia ryb oraz do celów naukowo-badawczych, wojewoda może zezwalać na odstępstwo od zakazów, o których mowa w art. 8 ust. 1 pkt 2-7 i ust. 2 oraz w art. 10 ust. 1, a także na dokonywanie połowu ryb w obrębach ochronnych.
2. Minister właściwy do spraw środowiska w wypadkach, o których mowa w ust. 1, może zezwalać na odstępstwo od zakazu, o którym mowa w art. 8 ust. 1 pkt 1.
3. W szczególnie uzasadnionych wypadkach, w celu zapewnienia rybam możliwości swobodnego odbycia tarła, wojewoda może wydać zakaz połowu niektórych gatunków ryb, w określonych wodach, na czas niezbędny do ich ochrony oraz zobowiązać innych użytkowników wód do utrzymania dróg swobodnego przepływu ryb.

Art. 17a.

1. Przegradzanie sieciowymi rybackimi narzędziami połowowymi więcej niż połowy szerokości łóżyska wody płynącej jest możliwe wyłącznie na wodach nie zaliczonych do wód śródlądowych żeglownych i wymaga zezwolenia starosty.
2. Ustawianie sieciowych rybackich narzędzi połowowych na wodach śródlądowych żeglownych na szlaku żeglownym lub w bezpośrednim jego sąsiedztwie wymaga zezwolenia starosty, wydanego w uzgodnieniu z właściwą terytorialnie administracją wód śródlądowych żeglownych oraz organem administracji żeglugi śródlądowej.
3. Zezwolenia, o których mowa w ust. 1 i 2, powinny określać uprawnionego do rybactwa, miejsce wystawiania narzędzi, ich rodzaj i ilość, sposób oznakowania oraz okres połowu.

Art. 18.

1. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, określa właściwość miejscową wojewodów i starostów w dziedzinie rybactwa na rzekach, którymi przebiega granica województw lub powiatów.
2. W odniesieniu do wód jezior i innych zbiorników wodnych, przez które przebiega granica województw lub powiatów, w dziedzinie rybactwa miejscowo jest właściwy wojewoda lub starosta tego województwa lub powiatu, na którego terenie znajduje się większa część powierzchni wody. W innych wypadkach w stosunku do takich wód właściwość miejscową w dziedzinie rybactwa ustalają, w drodze porozumienia, zainteresowani wojewodowie lub starostowie.

Art. 19.

1. W wypadku wystąpienia wody poza linię brzegu, zabrania się czynienia przeszkód w jej odpływie.

2. Uprawniony do rybactwa może wejść na zalany grunt w celu połowu ryb. Posiadaczowi gruntu zalanego wodą przysługuje odszkodowanie za szkody związane z wejściem na jego grunt i połowem ryb.
3. Ryby nie wyłowione w ciągu miesiąca od zalania gruntu stanowią pożytki, do których pobierania jest uprawniony posiadacz gruntu.
4. Przepis ust. 2 nie ma zastosowania, jeżeli w wyniku zalania gruntów nastąpiło połączenie się z wodami użytkowymi przez innego uprawnionego do rybactwa.

Art. 20.

1. Rybackie narzędzia i urządzenia połowowe może posiadać wyłącznie uprawniony do rybactwa, z wyjątkiem osób prowadzących działalność gospodarczą w zakresie produkcji i obrotu tymi narzędziami i urządzeniami.
2. Sprzęt pływający służący do połowu ryb podlega obowiązkowi oznakowania i rejestracji.
3. Rejestrację sprzętu, o którym mowa w ust. 2, prowadzi starosta.
- 3a. Oznakowanie sprzętu pływającego służącego do połowu ryb powinno zawierać numer rejestracyjny składający się z dwuliterowego oznaczenia województwa, myślnika, trzyliterowego oznaczenia powiatu, myślnika, czterocyfrowej liczby od 0001 do 9999 odpowiadającej kolejnemu numerowi wpisu do rejestru oraz litery "R" - oznaczającej uprawnionego do rybactwa albo "A" - oznaczającej sprzęt pływający służący do amatorskiego połowu ryb.
- 3b. Wojewoda ustala trzyliterowe oznaczenie powiatu, o którym mowa w ust. 3a.
4. Uprawniony do rybactwa ma obowiązek trwale oznakować narzędzia rybackie i urządzenia połowowe w sposób umożliwiający ustalenie ich właściciela.
5. Zabrania się osobom nieuprawnionym podejmowania z wody narzędzi rybackich i urządzeń połowowych.

Art. 21.

Minister właściwy do spraw rolnictwa, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska, w drodze rozporządzenia, określa:

- 1) szczegółowe warunki uprawiania amatorskiego połowu ryb,
- 2) organizację społeczną uprawnioną do przeprowadzania egzaminów w zakresie ochrony i połowu ryb,
- 3) wzór karty wędkarskiej i karty łowiectwa podwodnego oraz wysokość opłat pobieranych za ich wydanie,
- 4) szczegółowe warunki ochrony i połowu ryb, rybackie narzędzia i urządzenia połowowe, zasady ustanawiania obwodów rybackich, obrębów hodowlanych i ochronnych, oznakowania obrębów i sprzętu pływającego służącego do połowu ryb oraz rejestracji tego sprzętu, w tym dwuliterowe oznaczenie województwa, o którym mowa w art. 20 ust. 3a.

Art. 22.

1. Tworzy się Państwową Straż Rybacką.

2. Zadaniem Państwowej Straży Rybackiej jest kontrola przestrzegania ustawy oraz przepisów wydanych na jej podstawie.
3. Państwowa Straż Rybacka jest wyodrębnioną jednostką organizacyjną podległą bezpośrednio wojewodzie.
4. Strażnicy Państwowej Straży Rybackiej pełnią służbę w organach administracji państwowej i podlegają przepisom ustawy z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (Dz.U. Nr 31, poz. 214, z 1984 r. Nr 35, poz. 187, z 1988 r. Nr 19, poz. 132, z 1989 r. Nr 4, poz. 24, Nr 34, poz. 178 i poz. 182, z 1990 r. Nr 20, poz. 121, z 1991 r. Nr 55, poz. 234, Nr 88, poz. 400 i Nr 95, poz. 425, z 1992 r. Nr 54, poz. 254 i Nr 90, poz. 451, z 1994 r. Nr 136, poz. 704, z 1995 r. Nr 132, poz. 640, z 1996 r. Nr 89, poz. 402 i Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 98, poz. 604, Nr 133, poz. 882 i 883, Nr 141, poz. 943, z 1998 r. Nr 131, poz. 860, Nr 155, poz. 1016, Nr 162, poz. 1118 oraz z 1999 r. Nr 49, poz. 483), z uwzględnieniem przepisu art. 26 ust. 1 niniejszej ustawy.
5. W czasie wykonywania czynności służbowych strażnik Państwowej Straży Rybackiej ma prawo do otrzymania bezpłatnego umundurowania, oznak służbowych, odznaki służbowej, odzieży specjalnej i wyposażenia osobistego z obowiązkiem ich noszenia w czasie pełnienia obowiązków służbowych.
6. W wypadkach szczególnie uzasadnionych komendant wojewódzki Państwowej Straży Rybackiej może zezwolić na używanie ubioru cywilnego w czasie wykonywania obowiązków służbowych.
7. Wojewoda, w drodze zarządzenia, nadaje regulamin Państwowej Straży Rybackiej, określający szczegółową organizację i sposób działania tej straży.

Art. 23.

W czasie wykonywania czynności służbowych strażnik Państwowej Straży Rybackiej jest uprawniony do:

- 1) kontroli dokumentów uprawniających do połowu ryb u osób dokonujących połowu oraz dokumentów stwierdzających pochodzenie ryb u osób przetwarzających lub wprowadzających ryby do obrotu,
- 2) kontroli ilości masy i gatunków odłowionych ryb, przetwarzanych lub wprowadzanych do obrotu oraz przedmiotów służących do ich połowu,
- 3) zabezpieczenia porzuconych ryb i przedmiotów służących do ich połowu w wypadku niemożności ustalenia ich posiadacza,
- 4) żądania wyjaśnień i wykonywania czynności niezbędnych do przeprowadzania kontroli, a w wypadku uzasadnionego podejrzenia popełnienia przestępstwa lub wykroczenia:
 - a) legitymowania osób podejrzanych w celu ustalenia ich tożsamości,
 - b) odebrania za pokwitowaniem ryb i przedmiotów służących do ich połowu, z tym że ryby należy przekazać za pokwitowaniem uprawnionemu do rybactwa, a przedmioty zabezpieczyć,
 - c) zatrzymywania za pokwitowaniem dokumentów, o których mowa w pkt 1, z tym że dokumenty te wraz z wnioskiem o ukaranie przekazuje się w terminie 7 dni właściwemu kolegium do spraw wykroczeń,

- d) kontroli środków transportowych w celu sprawdzenia zawartości ich ładunku w miejscach związanych z połowem ryb,
 - e) przeszukiwania osób i pomieszczeń na zasadach określonych w Kodeksie postępowania karnego w celu znalezienia przedmiotów mogących stanowić dowód w sprawie lub podlegających przepadkowi,
 - f) doprowadzenia do najbliższego komisariatu lub posterunku Policji osób, w stosunku do których zachodzi uzasadniona potrzeba podjęcia dalszych czynności wyjaśniających,
- 5) dokonywania czynności sprawdzających w postępowaniu w sprawach o wykroczenia określone w przepisach ustawy, udziału w tych sprawach w charakterze oskarżyciela publicznego oraz wnoszenia środków zaskarżenia od rozstrzygnięć zapadłych w kolegium do spraw wykroczeń,
- 6) nakładania grzywien w drodze mandatu karnego za wykroczenia określone w ustawie,
- 7) żądania niezbędnej pomocy od instytucji państwowych, zwracania się o taką pomoc do jednostek gospodarczych, organizacji społecznych, jak również w nagłych przypadkach do każdego obywatela o udzielenie doraźnej pomocy na zasadach określonych w przepisach o Policji, określających szczegółowo zasady żądania takiej pomocy,
- 8) wstępu i wjazdu:
- a) do pomieszczeń magazynowych i miejsc składowania ryb oraz na tereny obrębów hodowlanych,
 - b) na tereny pozostające w administracji urzędów morskich, na tereny lasów, zakładów przemysłowych, ośrodków turystyczno-wypoczynkowych, gospodarstw rolnych w zakresie niezbędnym do prowadzenia kontroli na wodach przyległych do tych terenów,
 - c) na wały przeciwpowodziowe, śluzy, tamy, na teren elektrowni, młynów i tartaków wodnych, przepompowni oraz innych urządzeń piętrzących wodę, z wyjątkiem terenów i obiektów Sił Zbrojnych, Straży Granicznej i Policji oraz innych szczególnego przeznaczenia chronionych tajemnicą państwową,
- 9) prowadzenia działań kontrolnych w miejscach wymienionych w pkt 8 bez konieczności uzyskania zgody ich właściciela lub użytkownika,
- 10) noszenia broni palnej krótkiej, broni gazowej i broni sygnałowej,
- 11) noszenia kajdanek i ręcznego miotacza gazu.

Art. 23a.

1. Strażnik Państwowej Straży Rybackiej może, wobec osób uniemożliwiających wykonywanie przez niego czynności określonych w ustawie, stosować środki przymusu bezpośredniego w postaci:
- 1) siły fizycznej,
 - 2) psa służbowego,
 - 3) kajdanek,
 - 4) chemicznych środków obezwładniających w postaci ręcznego miotacza gazu,
 - 5) broni gazowej.

2. Zastosowanie przez strażnika Państwowej Straży Rybackiej środków przymusu bezpośredniego, o których mowa w ust. 1, powinno odpowiadać potrzebom wynikającym z istniejącej sytuacji i zmierzać do podporządkowania się osoby wydanym poleceniom.
3. Jeżeli zastosowanie środków przymusu bezpośredniego, o których mowa w ust. 1, okazało się niewystarczające lub ich użycie ze względu na okoliczności danego zdarzenia nie jest możliwe, strażnik Państwowej Straży Rybackiej ma prawo użycia broni palnej w następujących wypadkach:
 - 1) w celu odparcia bezpośredniego i bezprawnego zamachu na życie własne lub innej osoby,
 - 2) przeciwko osobie, która usiłuje bezprawnie, przemocą odebrać broń palną strażnikowi lub innej osobie uprawnionej do posiadania broni palnej,
 - 3) przeciwko osobie nie podporządkowującej się wezwaniu do natychmiastowego porzucenia broni lub innego niebezpiecznego narzędzia, którego użycie zagrozić może życiu lub zdrowiu strażnika albo innej osoby.
4. Użycie broni palnej powinno następować w sposób wyrządzający najmniejszą szkodę osobie, przeciwko której użyto broni, i nie może zmierzać do pozbawienia jej życia, a także narazić na niebezpieczeństwo utraty życia lub zdrowia innych osób.
5. Do wykonywania przez strażnika Państwowej Straży Rybackiej czynności, o których mowa w art. 23, a także do użycia przez niego środków przymusu, o których mowa w ust. 1 i 3, stosuje się odpowiednio przepisy o Policji.
6. Strażnikowi Państwowej Straży Rybackiej wykonującemu obowiązki przysługują uprawnienia określone odrębnymi przepisami odnoszącymi się do:
 - 1) Straży Ochrony Przyrody - w zakresie przestrzegania przepisów o ochronie przyrody,
 - 2) Państwowej Straży Łowieckiej - w zakresie zwalczania kłusownictwa,
 - 3) strażników leśnych - w zakresie zwalczania szkodnictwa leśnego.
7. Czynności, o których mowa w ust. 1, powinny być wykonywane w sposób możliwie najmniej naruszający dobra osobiste osoby, w stosunku do której zostały podjęte.
8. Na sposób przeprowadzania czynności, o których mowa w ust. 1 i w art. 23, przysługuje zażalenie do prokuratora.
9. Strażnicy Państwowej Straży Rybackiej przy wykonywaniu czynności służbowych korzystają z ochrony prawnej przewidzianej w przepisach Kodeksu karnego dla funkcjonariusza publicznego.
10. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, w drodze rozporządzenia, określa szczegółowe zasady i warunki:
 - 1) współdziałania Państwowej Straży Rybackiej z Policją,
 - 2) posiadania, przechowywania i ewidencjonowania broni palnej, gazowej i sygnałowej oraz amunicji do niej i ręcznych miotaczy gazu, kajdanek oraz sprawowania przez Policję nadzoru w tym zakresie nad Strażą.

Art. 24.

1. Rada powiatu, na wniosek starosty, może utworzyć Społeczną Straż Rybacką albo wyrazić zgodę na utworzenie Społecznej Straży Rybackiej przez zainteresowane organizacje społeczne lub uprawnionych do rybactwa.
- 1a. Regulamin Społecznej Straży Rybackiej uchwała rada powiatu.
2. Zadaniem Społecznej Straży Rybackiej jest współdziałanie z Państwową Strażą Rybacką w zakresie kontroli przestrzegania ustawy oraz przepisów wydanych na jej podstawie.
3. Nadzór specjalistyczny nad Społeczną Strażą Rybacką sprawuje wojewoda poprzez komendanta wojewódzkiego Państwowej Straży Rybackiej.
4. Strażnikiem Społecznej Straży Rybackiej może być osoba posiadająca kwalifikacje strażnika Państwowej Straży Rybackiej.
5. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw administracji publicznej, w drodze rozporządzenia, określa:
 - 1) zasady sprawowania nadzoru, o którym mowa w ust. 3,
 - 2) ramowy regulamin Społecznej Straży Rybackiej, określający szczegółową organizację i sposób działania tej straży.

Art. 25.

1. Strażnikowi Społecznej Straży Rybackiej przysługują uprawnienia, o których mowa w art. 23 pkt 1-3 i 4 lit. b).
2. Strażnik Społecznej Straży Rybackiej podczas i w związku z wykonywaniem czynności, o których mowa w art. 23 pkt 1-3 i 4 lit. b):
 - 1) korzysta z ochrony prawnej przysługującej funkcjonariuszom publicznym,
 - 2) jest obowiązany nosić oznakę Społecznej Straży Rybackiej oraz na żądanie okazywać legitymację wystawioną przez starostę.

Art. 26.

1. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w drodze rozporządzenia, określa prawa i obowiązki pracownicze, zasady wynagradzania, wzory oznak, legitymacji służbowej, odznaki służbowej i umundurowania strażników Państwowej Straży Rybackiej oraz wzór oznaki i legitymacji strażnika Społecznej Straży Rybackiej.
2. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw administracji publicznej, określi, w drodze rozporządzenia, zakres i warunki współpracy Państwowej Straży Rybackiej ze Społeczną Strażą Rybacką, mając na względzie skuteczność zapobiegania i zwalczania nielegalnego połowu ryb, raków i minogów w powierzchniowych wodach śródlądowych oraz zwalczania przez Państwową Straż Rybacką i Społeczną Straż Rybacką obrotu nielegalnie pozyskanymi rybami, rakami i minogami.

Art. 27.

1. Kto:
 - 1) dokonuje amatorskiego połowu ryb bez posiadania dokumentów lub zezwolenia, o których mowa w art. 7 ust. 2, uprawniających do takiego połowu,

- 2) dokonując amatorskiego połowu ryb narusza zakazy określone w art. 8 ust. 1 pkt 1-4 i pkt 11-13,
 - 3) narusza przepisy art. 2, art. 3, art. 9, art. 10 ust. 2 oraz art. 11, art. 13 ust. 2, art. 16 i art. 20 ust. 1 i 2 oraz 4 i 5,
 - 4) narusza oznakowania obrębów hodowlanych i ochronnych (art. 16 i art. 21 pkt 4) bądź nie będąc do tego uprawniony umieszcza takie oznakowania
- podlega karze grzywny.
2. W razie ukarania za wykroczenia wymienione w ust. 1, kolegium do spraw wykroczeń może orzec:
- 1) nawiązkę na rzecz pokrzywdzonego uprawnionego do rybactwa w wysokości do pięciokrotnej wartości przywłaszczonych ryb,
 - 2) przepadek narzędzi i innych przedmiotów, które służyły lub były przeznaczone do popełnienia wykroczenia, a także przedmiotów pochodzących bezpośrednio lub pośrednio z wykroczenia,
 - 3) zakaz amatorskiego połowu ryb na okres od 6 do 18 miesięcy.
3. W wypadku orzeczenia kary dodatkowej, o której mowa w ust. 2 pkt 3, orzeka się o cofnięciu karty wędkarskiej lub karty łowiectwa podwodnego.
4. Orzeczenie o przepadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, może również dotyczyć przedmiotów nie stanowiących własności sprawcy.
5. Za czyny wymienione w ust. 1, popełnione przez osobę niepełnoletnią posiadającą kartę wędkarską, na wniosek osób uprawnionych do kontroli, organ wydający cofa wydaną kartę do czasu uzyskania pełnoletności.

**art. 28 pominięty
(tekst w obwieszczeniu)**

Art. 27a.

1. Kto:
- 1) poławia ryby nie będąc uprawnionym do rybactwa (art. 4),
 - 2) dokonuje połowu ryb bez upoważnienia, o którym mowa w art. 5,
 - 3) narusza zakazy określone w art. 8 ust. 1 pkt 1-10 i ust. 2, z zastrzeżeniem art. 27 ust. 1 pkt 2,
 - 4) narusza zakazy określone w art. 10 ust. 1, art. 14 ust. 2 oraz art. 19 ust. 1,
- podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.
2. W razie skazania za przestępstwa określone w ust. 1 orzeka się:
- 1) nawiązkę na rzecz pokrzywdzonego uprawnionego do rybactwa w wysokości określonej przez sąd,
 - 2) przepadek narzędzi lub innych przedmiotów, które służyły lub były przeznaczone do popełnienia przestępstwa, a także przedmiotów pochodzących bezpośrednio lub pośrednio z przestępstwa.
3. Orzeczenie o przepadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, może dotyczyć również przedmiotów nie stanowiących własności sprawcy.

Art. 29.

Traci moc ustawa z dnia 7 marca 1932 r. o rybołówstwie (Dz. U. Nr 35, poz. 357, z 1934 r. Nr 110, poz. 976, z 1951 r. Nr 14, poz. 110 i z 1961 r. Nr 5, poz. 33).

Art. 30.

Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1985 r.